

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. III. Quinam habent potestarem admittendi renuntiationes beneficiorum,
vel non?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

beneficij coram Clerico, sive in manibus Clerici fiat, qui tamen legitimus Superior non est, in ordine ad admittendam resignationem, neque hujus admittendæ potestatem habet, valida quidem est talis renuntiatio, in præjudicium resignantis, qui beneficium taliter resignatum, repetere non potest; quo ad Ecclesiam tamen, seu Superiorem legitimum invalida est, ita ut in Superioris arbitrio sit, utrum taliter renuntiantem cogere velit ad retinendum beneficium resignatum, aut ad dimittendum juxta *Gloss. in relat. c. quod in dubiis V. in manum laicam*. Probabile tamen etiam est, quod resignans, sive in Clerici non Superioris sui manibus, sive in manibus Laici beneficium suum resignaverit, poenitere adhuc possit, & retinere suum beneficium, si nondum à legitimo Superiore resignatio admissa fuit, cum eum tantum privandum suo beneficio dicant jura, qui postquam in manibus Laici suum beneficium resignavit, ab eodem iterum, & ex manibus Laici, hoc beneficium recipit.

§. III.

Quinam habent potestatem admittendi renuntiationes beneficiorum, vel non?

Fieri ergo debet renuntiatio in manibus Superioris Ecclesiastici, prout sumitur ex *relat. c. quod in dubiis*, & quidem illius Superioris, ad quem pertinet, non tantum jus sive potestas conferendi beneficia, sive instituendi beneficiatos, sed etiam eosdem destituendi, seu deponendi, cum renuntiationis admissio habeat vim destitutionis; &

hinc, cui ex speciali privilegio, vel consuetudine præscripta, competit jus & potestas conferendi beneficia, non ideo etiam potest renuntiationes talium beneficiorum admittere, cum aliud sit destituere beneficium, aliud sit instituere; & quamvis hodierna praxis habeat, saltem circa simplicia beneficia, etiam Canonicatus, ut iidem Capitulares resignationes talium beneficiorum recipiant, si ad eos independentem ab Episcopo de jure ordinario conferre ea pertineat (in quem sensum etiam intelligi debent illi Auctores, qui generatim dicunt, coram illis resignationes beneficiorum faciendas, quorum est ea conferre) de curatis tamen, quorum institutio & destitutio ad Episcopum pertinet, hoc intelligi non debet.

Et hinc sequitur, quod omnia beneficia, qualiacunque illa sint, in tota Ecclesia, in quibusvis etiam ordinariis mensibus, resignari possint in manibus Pontificis, cui plena potestas in beneficiis competit; & quæ ab eo ordinariis data est circa hæc potestas, cumulative illis cum Pontifice, non privative competat. Imò sunt aliqua beneficia, quæ ratione suarum prærogatarum, exemptionum, privilegiorum &c. non nisi in curia Romana resignari possunt, uti sunt Cardinalatus, Patriarchatus, Primatus, Archiepiscopatus, & Episcopatus, item beneficia majora in Cathedralibus post Pontificatus, & Principales dignitates in Collegiatis, beneficia exempta, soli Summo Pontifici subiecta &c. Et quamvis etiam legati à latere eorum beneficiorum, quæ conferre possunt, resignationes recipere possunt, quia ob præ-

prærogativam honoris, majore etiam auctoritate pollent, nuntiis tamen Apostolicis, sive legatis missis, hæc resignationum recipiendarum potestas non competit, nisi speciali privilegio illis commissa sit. Possunt tamen etiam locorum ordinarii eorum beneficiorum in sua diocesi existentium resignationes recipere, quæ sunt illorum jurisdictioni subiecta, nisi speciale quid sit, circa majora aliqua beneficia statutum: quam potestatem tamen, nec Archiepiscopus, extra casum visitationis, in toto suo Archiepiscopatu habet, cum extra casum visitationis, & appellationis nullam habeat in suorum suffraganeorum Diocesis; nec Vicarius Generalis, nisi specialiter hæc etiam potestas illi commissa sit; nec Capitulum Cathedrale, vivente Episcopo, respectu totius Diocesis, sed tantum vacante sede, cum in hoc casu Episcopalis jurisdictio ad illud devolvatur.

§. IV.

*Quinam habent potestatem admit-
tendi renuntiationes beneficiorum
puras, seu simplices, aut
conditionales?*

Simplex seu pura beneficiorum renuntiatio etiam coram ordinariis locorum fieri potest, aut aliis, qui jus resignationes admittendi præscriperunt, nisi qualitas beneficii aliud jubeat; non autem, quæ in favorem certæ personæ fiunt, quæ tantum fieri possunt, in manibus Papæ, prout stylus & usus curiæ, ac recepta consuetudo docet, ad aver- tendum scilicet omne periculum, quod in tali conditionali resignatione facile in-

tervenire potest, & ut ne beneficium nondum vacans alteri conferatur, quod nemo facere potest, nisi solus Summus Pontifex; & quamvis resignans velle possit, ut certæ eidam personæ beneficium hoc à se resignatum conferatur, aut renuntiationi suæ certum modum addere possit, obligare tamen non potest eum, qui talem resignationem admittit, ut hoc facere teneatur, cum facta coram ordinario resignatio simplex & pura sit, nullam admittens clausulam conditionis aut modi obligantis ad conferendum tale beneficium certæ personæ. Putant quidem aliqui factam resignationem, cum tali clausula obligante, ab Episcopo admitti posse, ita tamen, ut clausula talis rejiciatur & pro non adjecta habeatur; rectius tamen putant alii, quod neque hoc fieri possit, cum actus sub conditione aliqua factus, non possit secundum partem aliquam admitti, & secundum aliam partem non admitti, quod fieret in tali casu, sed debet vel totus admitti, vel totus rejici, ut ne, si dividatur, immutatus videatur. *L. Aurelius §. idem quaritur FF. de libertate legatâ.*

Simili modo resignatio conditionalis beneficii, cum reservatione certæ pensionis, sive hæc in pecunia, sive fructibus danda sit, aut cum reservatione ingressus, accessus, aut regressus fieri non potest, coram ordinario, sed tantum coram summo Pontifice, qui solus ex plenissima sua circa beneficia potestate pensionem beneficio imponere, & regressum, accessum, aut ingressum concedere potest, cui plenitudini non præjudicat *Trident.* regressus tales, aut ac-